

Zadeva C-227/07

Komisija Evropskih skupnosti

proti

Republiki Poljski

„Neizpolnitev obveznosti države – Elektronske komunikacije – Omrežja in storitve – Direktiva 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) – Člena 4(1) in 5(1), prvi pododstavek – Nepravilen prenos“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca D. Ruiz-Jaraboja Colomerja,
predstavljeni 10. junija 2008 I - 8406
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. novembra 2008 I - 8424

Povzetek sodbe

1. *Približevanje zakonodaj – Elektronska komunikacijska omrežja in storitve – Dostop do omrežij in pripadajočih naprav ter njihovo medomrežno povezovanje – Direktiva 2002/19 – Obveznost obratovalcev, da izvedejo pogajanja o vzajemnem medomrežnem povezovanju (Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/19, členi 4(1), 8(2) in 12(1)(b))*

2. *Približevanje zakonodaj – Elektronska komunikacijska omrežja in storitve – Dostop do omrežij in pripadajočih naprav ter njihovo medomrežno povezovanje – Direktiva 2002/19 – Pooblastilo nacionalnih regulativnih organov, da spodbujajo in, kjer je primerno, zagotovijo primeren dostop in medomrežno povezovanje*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/19, člen 5(1), prvi pododstavek)

1. Država članica, ki javnim obratovalcem komunikacijskih omrežij naloži splošno obveznost izvedbe pogajanj v zvezi s pogodbami o dostopu do telekomunikacijskega omrežja, nepravilno prenese člen 4(1) Direktive 2002/19 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju, ki se nanaša na obveznost izvedbe pogajanj o vzajemnem medomrežnem povezovanju, in zato ne izpolni obveznosti iz te direktive.

podjetij, ampak vodi do enakega obravnavanja vseh obratovalcev, ne da bi bilo nacionalnemu regulativnemu organu omogočeno, da pred posredovanjem ali med preučevanjem zahtevka podjetja, ki želi dostop do telekomunikacijskega omrežja, upošteva konkretne primere. Obveznost izvedbe pogajanj v dobri veri v zvezi s pogodbami o dostopu, ki jo določa nacionalna ureditev, namreč povzroči to, da se taka obveznost naloži brez predhodne presoje stopnje učinkovite konkurence na zadevnem trgu. Nacionalna ureditev prav tako ne omogoča, da bi se ta obveznost odpravila ali spremenila, če bi se konkurenca na tem trgu povečala.

Člen 4(1), drugi stavek, navedene direktive obratovalcem namreč omogoča, da ponudijo dostop in medomrežno povezovanje drugim podjetjem pod podrobnimi pravili in pogoji, ki so usklajeni z obveznostmi, ki jih naloži nacionalni regulativni organ. Med njimi so obveznosti, ki jih lahko ta organ na podlagi člena 8(2) te direktive po analizi trga naloži obratovalcem s pomembno tržno močjo. Glede tega je iz skupnega branja členov 8 in 12(1)(b) navedene direktive razvidno, da lahko nacionalni regulativni organ po analizi trga naloži obratovalcem s pomembno tržno močjo obveznost, da se s podjetji v dobri veri pogajajo v zvezi s sklenitvijo pogodbe. Vendar nacionalna ureditev ne temelji na dvojnosti sistemov glede na moč

Poleg tega, kot je navedeno v devetnajsti uvodni izjavi navedene direktive, morajo posredovanja nacionalnega regulativnega organa poleg povečevanja konkurence uravnovežiti pravice lastnika infrastrukture do izkoriščanja svoje infrastrukture za lastne namene in pravice drugih izvajalcev storitev do dostopa do naprav, ki jih potrebujejo za opravljanje konkurenčnih storitev.

Še več, v skladu s členom 12(2) Direktive 2002/19 so posredovanja nacionalnega regulativnega organa opredeljena s potrebo, da se upoštevajo dejavniki, navedeni v tej določbi, med katerimi je potreba po dolgoročnem varstvu konkurence, ter s potrebo, da se preučita sorazmernost obveznosti, ki jih namerava naložiti ta organ pri dostopu do posebnih omrežnih elementov, in njihova uporaba glede na cilje iz člena 8 Direktive 2002/21 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve. Vendar s tem, da ne določa posredovanja nacionalnega regulativnega organa pred naložitvijo obveznosti izvedbe pogajanj v zvezi s pogodbami o dostopu, nacionalna ureditev ne omogoča nobene presoje položaja na podlagi dejavnikov iz navedenega člena 12(2).

(Glej točke od 37 do 44
in 49 ter točko 1 izreka.)

2. Člen 5(1), prvi pododstavek, Direktive 2002/19 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju, ki se nanaša na pooblastilo nacionalnih regulativnih organov, da spodbujajo in, kjer je primerno, v skladu z določbami te direktive zagotovijo primeren dostop in medomrežno povezovanje ter medobratovalnost storitev, določa samo splošno pooblastilo nacionalnih regulativnih organov, da lahko uresničijo cilje iz člena 8 Direktive 2002/21 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve.

(Glej točko 65.)